

ВЕЛИКИЯТ ОКТОМВРИ

Най-великата от всички революции превърна вековните страдания на угнетените на радости в огромни запаси от слънчева енергия. Грандиозен похват в съдбата на човечеството. Няма кълце на Земята кълбо, където да не отекна в сърцата и умовете ритъмът на Октомври. Изминал, е струва ми се, твърде малък срок, за да можем да осъзнаем напълно цялата значимост на този руски подвиг, на победата, която извоюва за бъдещите хора въстаналият литейски пролетариат.

Сред мъглата на уморени души, на разочарованите сърца, сред отчаянието и безпътността, сред унижението и безправията, сред лицевият и вековната несправедливост — на светлия екран на седемнадесетата година на се явиха лицата на бойците на революцията, на работниците, матросите, войниците — синовете и дъщерите на Петроград. Появи се красотата на една нова идея, волята на тези, на които истината бе дала правото да кажат своята последна, решаваща дума. Целият свят бе произвикан от лозунгите на революцията: за свобода, за труд, за мир, за земя, за справедливост!

Ние и сега, шестдесет години след залпа на „Аврора“ се вглеждаме в техните лица, търсим опора и увереност в тях, следваме негаснещия огън на тяхната любов към човечеството. Те ни вдъхват да вървим към съвършенство, да бъдем строги към своите дела, да търсим смели пътища към истината, да бъдем достойни за техния подвиг.

Революцията — това е естествен призив и обръщение към бъдещето. Призив към новите поколения, които идат след нас. В това е нейната вечност, нейната непоклатимост. Непобедима, тя бушува в гърдите на разнородни поколения, защото е начало на нов, свободен, прекасен свят. И този процес ще бъде непрекъснат — то ва сливане на тези, които първи носеха знамената на Октомври и тези, които ги следват, възмъжават и преподают урока на революцията в най-далечни и близки страни. Процесът, който води до пълно освобождаване на човечеството.

Ние се вглеждаме, с изострено внимание изучаваме всички особености на — пътя, който измина съветската страна от залпа на „Аврора“ до днешния празник. Наистина, величествен път. Той започна с глад, с неравен бит, с предателства, с героични усилия, с пълно самоотричане, с изолационно напрежение. Синовете на революцията гледат в околните, мрътвенец, падаха покосени от умора и безсънна, строка, търсеха пътища, за да спасят разорената страна. В онова време Ленин писа в „За дачите на отредите на революционната армия“: „Отредите трябва да се въоръжават сами, кой с каквото може (пушка, револвер, бомба,

нож, кастет, палка, парцал с газ за подпалване, въже или въжена стълба, лопата за въжена барикада, бол дива тел, пирони) против ка валерията“.

Ето, това е началото — „с нож, въже... палка, пирони...“ хвърли дръзко своето предизвикателство руският пролетариат срещу силите на стария свят. И какъв път измина той през строежите на първите петилетки, през героизма на изграждането, през могъществото на модерната индустрия, през изпитанията и победата във Великата отечествена война — за да стигне до първия космонавт, до випела с герба на Съветския съюз на Венера, до съветския космически Октомври, както възхитителен свят нарече подвига на светските космонавти, до чудесата на ледените Сибири, до онова събитие, което прикова вниманието на цялото човечество — приемането на новата Конституция на СССР, основния закон на първата държава на работниците и селяните.

Октомври. Велико начало. Всичко, което цъфти, живее, събира сили, възмъжава в моята страна, е негов плод. Нашата нова индустрия, машините, които говорят за нас на международни изложби, нашето ново поразително променено село, нашето прочуто чернооморско крайбрежие, красотата на нашите градове. И преди всичко новото самочувствие на българина и оная вечност, в която се крие великият смисъл на революцията.

Революцията в 1917 година има най-великати пълно водещ, пролетарски вожд и възхителен, какъвто не познава историята. И в онова бурно и героично време, когато се е решавала съдбата на Русия, съдбата и бъдещето на милиони въстанали работници и селяни, Владимир Ильич Ленин точно е измислил гласа на настроенията и състоянието на работническата класа в другите страни. И досега ми е трудно да разбера, как в ония нечовешки усилия години, сред тежките трудове на революцията, Ленин е имал сили и време да изучава подробно сти за състоянието и положението на българската работническа класа. Дори в един разговор с наш революционер, той е помолил да го снабдят с руско-български речник, за да може сам от близо да се занимава с някои български документи, книги и брошури. И сега ние усещаме неговото живо присъствие в нашите усилия делници, в големите задачи, които си поставя нашият народ в социалистическото строителство.

Великата сила на Октомври, неговите безсмъртни идеи за човешко освобождаване, справедливост и щастие прозвучават днешния ден и бъдещето на нашата обновена страна. Българската комунистическа партия е вярна на ленинските завети. Знаем, че на революцията е в сигурни предани прекрасни ръце!

Лилиана СТЕФАНОВА

Годишнини на Октомврийската революция, отбелязани в окръга до 9. IX. 1944 година

Честуванятия на Великата октомврийска социалистическа революция са едни от най-обикнатите празници на пролетариата. Те се явяват висш израз на интернационализма. Водени от авангарда на работническата класа, трудовете хора от Велико-търновски окръг за всяко предстоящо събрание на октомврийски празник се сплотяват около издигнатия за момента актуален политически лозунг. Така в първите години след 1917 година техните събрания и митинги са в подкрепа на революцията, на младата социалистическа държава, за подпомагане главноушките в Пловдивския окръг.

В Килифарево в края на 1919 г. се провежда митинг в защита на Октомври. За братски съюз с руския пролетариат и с руското селство издигат глас селяните от Полски Тръмбеш през есента на 1920 година. Третата годишнина на революцията е аклимирана и от турлоа Горна Оряховица, Свишов, Павликени, Дебелец, Ресен. Събрания по случай четвъртата и петата годишнина от началото на светската държава се провеждат във Велико Търново, Дебелец, Килифарево, Голямо Ястре (Русая) и др.

Един малко известен факт ярко илюстрира отношението на комунистите от нашия окръг към Съветска Русия. Още през 1920 г. Лисковската комна разглежда, обсъжда, гласува и изпраща до Народно събрание предложение от комунистите протест срещу оказването на гостоприемство на белогвардейците. В този акт лисковчани събират опита да се въвлече страната във война срещу братски руски народ.

Следващите години са изпълнени с трагизъм. Извършен е фашистки преврат, по тушения са Южното и Септемврийското въстание. Белният априлски терор довежда до унищожаването на много предани бойци на комунизма. Това са години, когато действа страшият Закон за защита на държавата. По средством енергичната помощ на Международната организация за подпомагане на революционерите (МОПР) дори в крепостите на фашизма — в затворите — проникват братски поздравии на съветските трудеши се по случай различни годишнини. Азербейджанската организация на МОПР и гражданите на Уман (Украйна) поемат шефство над затворниците във Велико Търново (1928 г.). През същата година шефство над жертвите на фашизма в Горна Оряховица поемат мопровци от Николаевск.

1927 година е време, когато Партията мобилизира българския народ за движение, свързано с изпращане в СССР на делегация от работници и селяни. Гласът на земеделските стопани от Лесичери е един от многото, издигнати в подкрепа на това народно искане. През ноември те изпращат апел до вестник „Правда“ правителството да такава делегация, която после да разкаже за съветските селски кооперации. Във фонда „Октомврийска делегация за СССР“ трудеши се от окръга доброводно изпращат парични

средства, но правителството на Андрей Ляпчев не разрешава на делегацията да участва в тържествата по случай десетата годишнина на Октомврийската социалистическа революция и създаването на първата държава на работниците и селяните. „Да замине делегацията в СССР и да каже истината, когато се завърне!“ — настоят младежите от Долна Липница. Подобни резолуции изпращат и събранията във Велико Търново, Горна Оряховица, Свишов, Ляс

мете всички мерки да не се допускат. Но събранията не само че се провеждат, а даже на следващата година във вече споменатото село Батак се събират 150 души, участници в движението за мир. По повод изборите за Общински съвет в Лясковец, на 7 ноември 1933 година е разпространен позив „Борчески привет на работниците и селяните от СССР, които на 7 ноември заедно с работниците от всички страни честуват 16 години от революцията и големите успехи на

на полицията се споменава, че акцията по случай 16-та годишнина на Октомврийската революция е успяла единствено в Долнолипнишкия партиен район.

Червеният флаг със сърпа и чук — символ на комунистическите идеи! Само за един ден, 7 ноември 1934 година, в Горна Оряховица на две места (над ж. п. депо то и между Горна Оряховица и Калитенец) са издигнати знамена. А върху стените на горнооряховската Популярна банка и на един дом са нари

ла акция. Според данни, публикувани тогава във в. „Работническо дело“, агитатори и участници в тази акция от Търновско и Еленско са преследвани и арестувани от полицията. Но може ли да се арестува цял народ! 309 подписа са сложени само под изложението, изпратено от село Вишовград...

Колкото и да е голям броят на данните за честуванятия на Октомври 1917 година във Велико-търновски окръг, той не може да бъде пълен. Не за всяка проява, свързана с октомврийските честуванятия, са достигнали сведения до нашето съремие. Възприела като свой принцип на пролетарския интернационализъм, Партията на тесните социалисти през 1917 г. издига глас в защита на първата социалистическа революция. И великотърновските комунисти разобличават всички опити на буржоазната класа за фалшивиране на съветската действителност. Чрез окръжните партийни агитатори значителните успехи на съветските хора и на социалистическата строй стават достояние на великотърновското население. У него се поражда нов светли чувства — вече не само към страната, освободила ни от османското робство, не само като към сроден произход народ, но и като към държавна власт, пристъпва първа към изграждане на заветната мечта на отрудените. Чрез популяризиране на успехите на Съветския съюз в новото социалистическо общество, Окръжната партийна организация и партията на българските комунисти като цяло постигат определени цели — затвърдяване вярата в бъдещето на България и на тази база — активизиране на революционна борба на пролетариата.

Живодар ДУШКОВ

ЗА НАС Е СВЯТО МИРНОТО СЪВЕТСКО НЕБЕ...

Разказва героят на Съветския съюз, полтавчанинът
Леонтий ГЛУШЧЕНКО

— Леонтий Петрович, широк е известен героизмът на съветските летци в годините на Великата отечествена война. Как Вие участвувате в защитата на родното небе?

— Започнах войната от първите дни като штурман на бомбардировач ИЛ-4 в стратегическата авиация за далечни разстояния. Летяхме непосредствено до линията на фронта и унищожаваше колоните на врага, на падаше аеродрумите му, разрушавахме комуникациите.

На 17 януари 1942 година получихме 12 нови самолета — дар от комсомолците от Хабаровския край. Това бяха също ИЛ-4, но усъвършенствувани, с отлични бойни и летателни качества. Положихме клетва пред тези младежи, които ни трогнаха с патриотичното си дело, да не пожелам живота си в битката срещу врага и полетяхме още на другия ден. Без много усилия унищожихме 10 изстребителя на един от

хитлеристките аеродруми. Веднага след това аз поведах цялата ескадрила към големия железопътен възел Вязма, на който бяха съсредоточени 60 вражески ешелона. Нападнахме изведнъж и с нашите бомби просто „разрязахме“ на части тази територия, пълна с бойна техника, гориво и жива сила. Зенитната артилерия се задушаваше да ни обиспа с ураганен огън, но въпреки това направихме няколко кръга над града и тъй като не бях изключил фотоапарата, след това снимките покаха колко много танкове, коли и бронетранспортори е струпал неприятелят на всяка улица, до всяка къща.

— Спомяна ли си някой друг случай, в който умението и добре пресметнатият риск са ви носили успех?

— На войната рискът е неизбежен, но в определени положения той носи радост от победата. Ето например какво се случи веднаж. В същата тази зима на 1942-ра



времето рязко се влоши, започнаха бури и силен снеговаляж. На пръв поглед — не е възможно да се лети, тъй като при намалена видимост значително се намалява и „таванът“ на действията. Тогава помислих да ни бъде разрешен полет на малка височина — нещо, което крие редица опасности. Разрешиха ни експериментално да „обработим“ железопътната линия от Вязма до Смоленск. Валеше силен сняг и немците не очакваха нападение от въздуха. На една малка станция открихме три влакови композиции, една от които — с жива сила. За няколко минути от тях не остана нищо. След това забелязахме дълга колона войници, които се движеха пешком, тъй като двуметровата снежна покривка правеше невъзможно използването на коли. Отново върхлетяхме изневици и бихме с картечните дите до последния патрон. Зимната белота почервенея. Никой не се спаси, тъй като никой не можа да излезе извън връзката като улей в дълбокия сняг път.

— За какви заслуги получихте званието „Герой на Съветския съюз“?

— Тогава едни от най-сложните задачи пред нашия вид авиация бяха разрушаването и ношките снимки. Движехме се на зена от по три самолета. Първите пускаха мощни осветителни магнетронни бомби с парашути, а останалите засичаха всеки квадратен метър от земната повърхност. Разбира се, голяма станае при малена скорост, за да бъде колкото може по-добро качеството на снимките и по този начин нашите машини се превръщаха в живи мише

ни за неприятелската зенитна артилерия. При тези акции загубих три самолета. Загинаха трима мои отлични бойни другари. Сам аз неведнаж горях, бях раняван, но... изглежда съм имал късмет.

Освен това ние вършихме и друга полезна работа. През лятото на 1942 година нашата ескадрила участвуваше в боевете при Сталинград. После най-добрите „нощни“ екипажи ни извикаха край Москва в най-тежките дни, когато фронтът беше на по-малко от 120 километра от столицата. Тогава се създаде авиацията за далечни разстояния. Монтирахме на самолетите допълнителни резервоари с гориво и участвувахме в бомбардировките на Данинг, Кюингсберг, Берлин. Тогава Гьобелсовата пропаганда тръбеше, че съветската авиация е унищожена, че Райхът не е заплашен от въздуха. И действително, когато нападохме, те зи градове нощем се осветяваха както в мирно време. Едва при следващите бомбардировки сякаш всичко живо потъна под земята.

Другата ни немаловажна задача бяха листовките. Пътихте самолетите с десетки хиляди от тях и ги хвърляхме там, където имаше наши военнопленници и наши младежи и девойки, откарани насилно като работници на немска територия. Немците лъжеха тези съветски хора, че печелят войната, че са превзели Москва и Ленинград, убиваха духа им с всевъзможни измислици. А в наши листовки беше написана цялата правда за войната, за победния ход на Червената армия.

— Каква е сега Вашата работа сред младите летци, които поемат щафетата на съветската бойна слава?

— Аз често съм сред младите летци. Разказвам им спомени, старая се колкото е възможно да им предавам бойния си опит. И растат от лични момчета, достойни последователи на бойците от моята част, от които излязоха 29 герои и лауреа два пъти Герои на СССР, 17 души на върхиха по два, а един летец — 4 тарана на вражески самолети. Вярвам в младите. За тях, както и за нас, е свято мирното съветско небе...

Разговора води: Веселин ДОЛЧИНКОВ

КЛУБ ЗА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА



Притегателен център за младежите от ВНСУ „Васил Левски“ е клубът за българо-съветска дружба. Той е създаден в началото на тази година, но вече има традиции в културно-масовата и идеологическата дейност. Има много привърженици сред комсомолците от училищата.

Председателят на клуба Валентин Станков и активистите Георги Тодоров, Красимир Даскалов, Годор Женков, Бойко Зеленоградски и Ангел Димитров са с твърдото намерение да изведат клуба на челно място и чрез неговата дейност най-пълно да предоставят възможност на курсантите да изучават съветския членен опит в областта на военните знания. А чрез културно-масовите и политически инициативи да запознаят своите колеги с постиженията на съветската литература и изкуство. Това организационният комитет постига чрез проведените досега мероприятия и чрез лични контакти на курсантите със съветски туристи, гости на Велико Търново.

Тази година дейността на клуба е съсредоточена върху три теми — 60 години от

Великата октомврийска социалистическа революция, 100 години от Освобождението на България и 15 години — дружески връзки на Велико-търновски окръг с Полтавския област.

Първото мероприятие на клуба „Вечер на градовете-герои“, от акторина-система ние за единадесетте градо-герои на Съветския съюз се превърна в празнична вечер за всички, в преклонение пред подвига на съветските хора в Отечествоната война.

И следващите инициативи се посрещат с жив интерес от комсомолците. Осъществени са контакти на клуба с Окръжната библиотека и клуба на съветския турист. Сега в училището е открита изложба „Ще довери на съветската литература и изобразително изкуство“. За нейния успех сподели курсант Милио Иванов: „Благодаря на клуба за българо-съветска дружба, който чрез своята похвална инициатива ми даде възможност да се запозная с най-хубавите произведения на руската живопис“.

Голям интерес предизвикват организирани срещи със съветски комсомолци и

ветерани от Отечествоната война в клуба на туриста. Голям е ефектът и от организираните подвиги щанд на книжарницата за съветска литература.

През Месеца на българо-съветската дружба клубът подготвя рецитал от стихове за Октомври съвместно с политическия театър при Дома на културата във фабрика „Васил Мавриков“. За популяризиране на съветската песен е проведен преглед на съветската маршова песен.

Екскурзиите до обекти на българо-руската и българо-съветската дружба, срещите и разговорите с младежи, по сепели Съветската страна, предаванията по радиопредавател за българо-участници във Великата октомврийска социалистическа революция, това са мероприятията, които характеризират любовта на младежите от клуба към Съветския съюз.

Освен културно-масова дейност клубът има и други задачи — тук се подготвят участници за различни състезания и олимпиади под ръководството на опитни преподаватели.

Пенка ВЛАДОВА

Комплексно да се решават проблемите

Последните години на обществено-икономическият ни развитието са характерни с бързи темпове на нарастване на основните производствени фондове (ОПФ) в промишлеността на окръга, а това чиято и в дървообработващите и горските стопанства. През шестата петилетка чувствително нараснаха производствените фондове в заводи „Кирил и Методий“ — Елена — над 3 пъти, а Горско стопанство — Горна Оряховица — над 2 пъти, а за вода „Победа“ — Велико Търново над 1,5 пъти и т. н. В повечето случаи нарастването е за сметка на активната част на ОПФ, което показва, че стопанските ръководства добре са преценили нуждите от необходимостта и правили са насочвали средствата предимно за модернизиране на част от оборудването. Това е спомогнало и за подобряване възрастовия състав на машините и съоръженията. Общо за отрасъла 46 на сто от същите са в експлоатация по-малко от 5 години, 31 на сто от 5 до 10 години и само 4 на сто над 20 години.

В същото време обаче една част от оборудването е морално остаряло. Това се отнася преди всичко за инсталацията за производство на плочи от дървесни частици в завод „Елба“ — Елена, част от основните машини и съоръжения при производството на шперплат и фурнир в завод „Димитър Благоев“ — Велико Търново, моторните триони „Дружба“ в горските стопанства и т. н.

Повечето от технологичните процеси са с ниска степента на механизация и автоматизация независимо, че фондовъоръжеността на труда постоянно нараства. Съществени са различията не само между отделните предприятия, но и между отделните цехове и участъци в едно и също предприятие. Така в завод „Димитър Благоев“ производството на шперплат е полумеханизирано, а производството на плочи от дървесни частици (ПДЧ) — полуавтоматизирано. В мебелните предприятия не е осигурена необходимата околосматрична механизация — подеми и подавателни устройства, опаловъчни на техника и други подобни. В горските стопанства преобладават изключително полумеханизирани ръчни операции.

Причината за това е, че извършената досега реконструкция и модернизация е частична, а не комплексна. Типичен е случаят с лакозащитна линия в завод „Победа“, доставена и пусната в експлоатация през 1975 година. Тя е високопроизводителна по съоръжение, но поради това, че процесите преди и след нея се извършват със старата техника и технология, не може да се осъществи пълното ѝ натоварване.

За подобряване ефективността на производствените фондове определено влияние оказва използването им по време и по мощност. И тук между отделните предприятия съществуват големи различия. В мебелните пред

приятия се работи предимно на една смяна, а в машинните участъци на две. В дървообработващите предприятия се работи на две смени, а в цеховете за плочки — на три смени.

Във всички горски стопанства се работи на една смяна. А в условията на петдневната седмица ние следва да осигурим най-малко шестдневна работа на машините и съоръженията.

Друг важен проблем е използването на режимното време на машините и съоръженията. И тук резервите са значителни. В завод „Кирил и Методий“ — машините за първична обработка на дървесината се използват 50 на сто, а тези за вторична обработка — 63 на сто. От общо 24180 машинно часа престоят на цялото оборудване в завода през май т. г. 19550 машинно часа са на тези машини.

Изпълнението на стратегическата задача на седмата петилетка за повишаване ефективността на производството и подобряване качеството на произвежданата продукция е тясно свързано с използването на изградената материално-техническа база. По този въпрос вече проведените практически научно-технически конференции колективите от дървообработващите и дървопреработващите, машиностроителните и хранително-вкусовата промишленост. Такива конференции ще проведат и колективите от текстилната, химическата и местната промишленост и от промишлеността за строителни материали, след което ще се състои пленум на ОК на БКП по ефективното използване на производствените фондове в промишлеността на окръга.

Редакцията на вестника „Днес“ започва публикуването на материали по темата на предстоящия пленум. Очакваме по проблемите на ефективното използване на основните производствени фондове в промишлеността да вземат отношение и специалисти, производственици и ръководители на обществени организации.

Значителни загуби на режимен фонд работно време има на оборудването в цеха за плочи от дървесни частици в завод „Димитър Благоев“, където престоят представлява 31 на сто от общия режимен фонд на инсталацията.

Немалко резерви има и в използването на машините и съоръженията по мощност. В горските стопанства недостатъчно е натоварването на моторните триони, за които коефициентът за използване им по мощност е средно 0,65. В завод „Д. Благоев“ натоварването на горещата преса в цеха за плочи е 0,72, а това на паркетните машини — 0,95. В завод „Победа“ най-пълно се натоварва циркулярът за плочи от дървесни частици — 0,99, а недостатъчно много операцияният агрегат „Челски“ — 0,44 и боярегатът „Меридиан“ — 0,36.

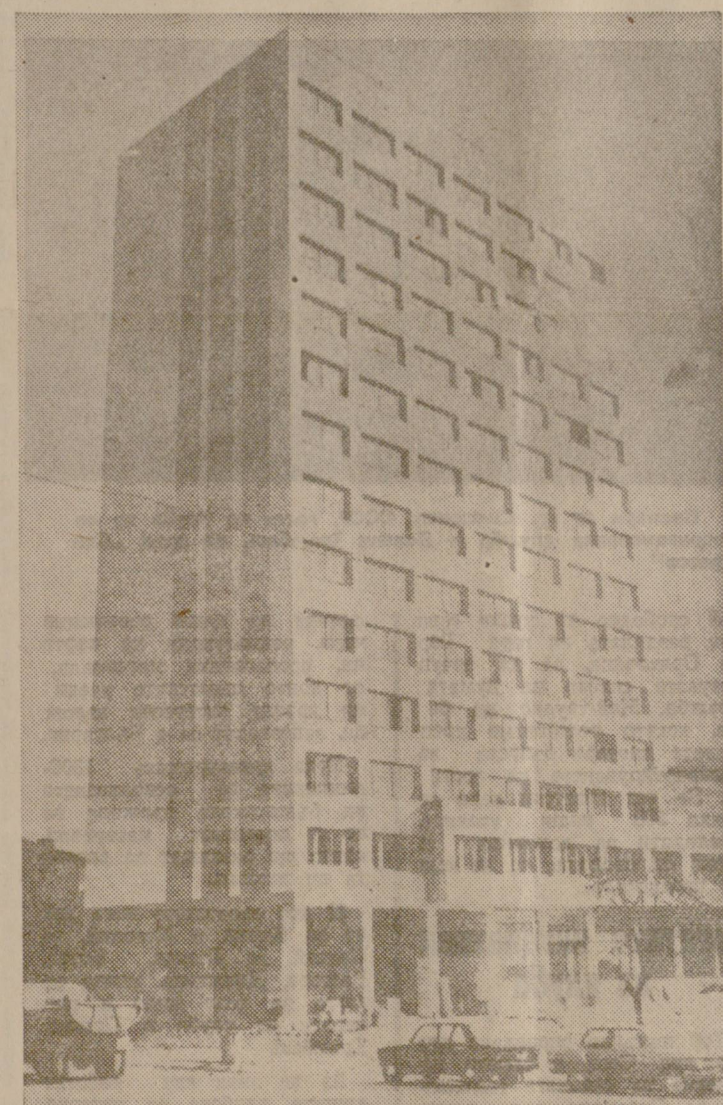
Посочените положителни и отрицателни страни в по-пълното натоварване и използване

на основните производствени фондове, в една или друга степен са дали отражение върху резултатите от производствената дейност на предприятията и горските стопанства. Така фондоотдаването, измерено чрез по-мощната продукция, падаща се на 100 лв. ОПФ за последните няколко години се колебае, както общо за отрасъла, така и по предприятия. За отрасъла производствената продукция на 100 лв. ОПФ през 1970 год. е 108,38, през 1975 год. — 133,72 лв. и през 1976 год. — 125,22 лв. От предприятията с най-високо фондоотдаване е завод „Кирил и Методий“ — средно 200—300 лв. продукция на 100 лв. ОПФ и най-ниско в завод „Дим. Благоев“ — 70—90 лв. Неблагоприятно е фондоотдаването и за повечето от горските стопанства.

Печалбата, като синтезиращ показател на ефективността също се колебае през последните години. Реализираната печалба на 100 лв. ОПФ общо за отрасъла от 8,28 лв. през 1970 год. почти се удвои през 1976 год.

Явно е, че извършената частична модернизация на оборудването е неефективна, затова силите и средствата трябва да се насочат към комплексно решаване на проблемите, на основата на новата технология на планиране и разработване на инженерните проекти.

инж. Колю ПРОДАНОВ



Погледите на пътниците, които минават през гара Горна Оряховица привлича модерната и просторна сграда на Железопътното управление, която предстои да бъде открита в близките дни.

Снимка Веселин ХРИСТОВ

Йордан ДЕНЧЕВ

Специалистът за вашето лично стопанство

Есенни растително-защитни грижи

За да се опазят овощните градини от болести и неприятели, трябва всички

дървета да се почистят механически от мушицирания плодове, сухи клонки, гъсеници, яйца във вид на пръстенчета, които следва да се изрежат и изгорят.

Есенна стеблата и по-дебелите клонки след почистването на старата кора да се намажат с варно мляко, против напукване на кората и измръзване.

Да се окопават околостеблените кръгове за унищожаване на редица болести и неприятели — червени петна по сливата, струнливост по ябълката и крушата, бяла ръжда по черешата, черешова муха и др.

За опазване на младите дървета от зайци да се обвият с албалажни хартия или стебла от царевичник.

През пролетта на 1977 година в много лични стопанства прасковите бяха на

ръженията за готово производство. Пък и как няма да се разбираш добре с такива прями и отзивчиви хора като Леонид и Александър, хора с широка, руска душа, макар и да се мръсят като срещат строители, които се въртят на обекта без работа.

— Сегга по нашите поля работи мощна съветска селскостопанска техника — трактор „К 700“, „Т 150“, „ДТ 154“, аскакава и комбайни. Ние отглеждаме високопроизводителни съветски сортове пшеница, цвекло, слънчоглед...

— това са думи на Атанас Попов, главен агроном на Отрасловото полско предприятие в Ресен, казани с истинска гордост. И веднага след тях труженникът в селското стопанство добавя, че през лятото рамо до рамо е работил с тях съветският механизатор Василий Симоненко, от който всички в селото са останали с прекрасни впечатления.

В СХК „Свиленца“ — този истински пристан на дружба между българските и съветските хора, на много места звучи руска реч. И това е така повече от десет години. Но съветските специалисти в гиганта на ролната химия не са само отлични специалисти в производството. Много често те са душите на забавленията. Съвсем спонтанно сред тях се ражда и идеята за създаване на женски ансамбъл за песни и танци при групата на съветските специалисти. И за кратко време съставът спечелва сърцата не само на жителите на крайноваския град, но и на кооператорите от Морави и Козловец, на работниците от ДЗС — Свиленца. Тези прояви още веднъж — и за кой ли вече път — доказват, че съветският човек е не само всеотдаен труженник, но и прекрасен творец.

— Аз обичам българите! — казва Анатолий Стасенко, строител-монтажник от Съветския съюз, който вече две години работи на строежа на Домостроителния комбинат в Горна Оряховица и се усмихва широко. — Преди да дойда тук си представях вашата страна само по снимки и по документи. Едва когато се запознах непосредствено с българите от съвместната ни работа, във всекидневните ни контакти, разбрах, че българският народ е трудолюбив, доброжелателен, сърдечен във всяко едно отношение...

В думите на Анатолий Стасенко се чувствава смисълът на днешния ден на многовековната българо-съветска дружба, дружба между два братски народа, които имат една цел и едно знаме — комунизма.

„Всеки си има и ще си има своите срещи със съветски хора — в миналото, в настоящето, в бъдещето. Всеки сам е почувствувал смисъла на дружбата, необходимостта като слънцето и въздуха. Затова няма българин, който да не може да говори напълно и нашироко, с искрени, сърдечни думи за своите съветски приятели, защото братските чувства нямат предели.“

Братските чувства нямат предели

Разказваме за съветския човек в България, за съветския човек, който срещаме и завода, на полето, по строителните скелети и навсякъде...

Всеки си има и ще си има свои срещи със съветски хора — в миналото, в настоящето, в бъдещето. Всеки сам е почувствувал смисъла на дружбата, необходимостта като слънцето и въздуха. Затова няма българин, който да не може да говори напълно и нашироко, с искрени, сърдечни думи за своите съветски приятели.

Григорий Соловей и Анатолий Шрамченко от няколко месеца са вече в Кременчук, но за настройката на запорни машини от МЗ „Заря“ в Павликени Матей Атанасов, който е работил заедно с тях по време на пребиваването им в завода, те са станали „свои“ приятели. „Моите хора, ще разкажа още дълго време той, си разбраха от работата. Пък и как няма да я разбират, щом като първо са били настройчици, после са станали инженери.“

Леонид Левчук е в България вече втора година, а Александър Глушченко само от девет месеца, но строителите, които осъществяват под тяхно ръководство монтажните работи на новостроящите се хлебозаводи в Стажица и Павликени, се разбират с тях прекрасно. И не би могло да бъде друго, когато съветските специалисти оказват на българските си колеги непосредствена помощ, като се започне от силовите и се стигне до съ

СД „Изграждане на населените места“

— Велико Търново

съобщава

на гражданите с тиражирани земи, че на 9 ноември т. г. от 8 часа в сградата на Дирекцията на ул. „Росица“ № 1 ще се извърши продажбата на апартаментите от Едропанелен жилищен блок № 68, кв. „Чолаковци“.

Апартаментите са едностаини и двустаини. Желателите да закупят от тези жилища да представят тиражните си писма в Дирекцията — стая № 17.

3—2

Професионален учебен център ПАК

— Горна Оряховица

открива

от 1 декември 1977 година в учебен център „Боруш“ шестмесечни комбинирани курсове за подготовка на тракторист-машинисти на веригни и транспортни трактори

КУРСИСТИТЕ ПОЛУЗАВАТ:

Безплатна храна
Безплатно общежитие
Безплатно работно облекло

МЕСЕЧНА СТИПЕНДИЯ В РАЗМЕР НА:

Несемейни — 30 лева

Семейни — 70 лева плюс месечни добавки за деца.

След завършване на курсовете курсистите се задължават да работят три години в ПАК — Горна Оряховица.

За справки и записвания на адрес:
ПАК — Горна Оряховица
„Подготовка кадри“
Телефон 4-37-29.

3—2

Бюро за младежки туризъм „Орбита“

при ОК на ДКМС — Велико Търново

организира

екскурзия до ГДР по маршрут Берлин — Лайпциг — Ерфурт

— Дрезден от 11 до 21 ноември, цена 280 лв., пътуване със самолет. Средствата и документите да се внасят в отдел „Младежки туризъм“, на ОК на ДКМС, стая 13 или 16.

За справки: тел. 2-15-13 и тел. 2-20-21, вътр. 18.

2—2

Домостроителен комбинат — нов —

Горна Оряховица

набира

РАБОТНИЦИ, обслужващи агрегатно поточни линии
РАБОТНИЦИ
ШАХЛОВНИЦИ — жени
ЕЛ. И ГАЗОЗАВАРЧИЦИ
ФРЕЗИСТ-ШЕПИНГИСТИ
КОВАЧИ
ОГНЯРИ
ПОМПОРИ
ЕЛ. МОНТОРИ
ШЛОСЕРИ

Справка телефон 4-55-21.

4—2

СМК — Предприятие механизация

и автотранспорт — Велико Търново

набира

кандидати за петмесечен курс с откъсване от производството за професионални шофьори категория С1. Курсът ще се провежда в школата към СМК — гр. Стара Загора от 2. I. 1978 год.

По време на обучението курсистите получават безплатен пансион в модерно общежитие, работно облекло и стипендия:

— Семейни с деца — 50 лв. плюс семейни надбавки
— Семейни без деца — 40 лв.
— Несемейни — 25 лв.

Кандидатите трябва да са отбили военната си служба и да не са по-възрастни от 40 години.

Документи за кандидатстване:

1. МОЛБА
2. АВТОБИОГРАФИЯ
3. СВИДЕТЕЛСТВО ЗА СЪДИМОСТ
4. ДОКУМЕНТ ЗА ЗАВЪРШЕНО ОБРАЗОВАНИЕ — НАЙ-МАЛКО VIII-и КЛАС.
5. МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО
6. ХАРАКТЕРИСТИКА от предприятието или Народния съвет

7. УДОСТОВЕРЕНИЕ за психофизиологичен преглед
Завършилите курса се задължават да работят три години в СМК — ПМА — Велико Търново като шофьори. Документите се подават в отдел „Личен състав“ при СМК — ПМА Дълга лъка — нов бетонен възел, телефон 2-92-31. Краен срок за подаване на документите 15. XI. 1977 г.

3—2

Кога ще работят магазините

Във връзка с 60-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция на 5 ноември 1977 г. ще работи цялата търговска мрежа във Велико Търново. На 6 ноември ще бъдат отворени до 13 часа супермаркетите и кварталните магазини за хляб, хранителни стоки и месо, а на 7 ноември снабдяването на населението с хранителни

продукти ще се осъществява чрез дежурни магазини по улиците „Д. Иванов“, „Н. Габровски“, „Г. Димитров“ и „Д. Благоев“.

Заведенията за обществено хранене от първа, екстра и лукс категория ще работят през трите дни без прекъсване и ще предлагат на клиентите специални менюта и деликатеси.

ДЕЛЕГАЦИЯ ОТ БЕДНАТА СЕЛСКА МЛАДЕЖ

Въпреки репресиите на буржоазното правителство отзвукът на Великата октомврийска социалистическа революция стига до сърцата на българските работници и селяни. Те искат да знаят какво става в Съветска Русия. Младите работници и селяни настояват да се изпратят делегации за узнаване на истината.

От Великия октомври са изминали десет години. Все по-неудържимо става желанието на бедната селска младеж и от С. Драганов да изпрати своя делегация в

Съветска Русия. В дописка от 30 октомври 1927 г. публикувана във в. „Младецка дума“, бр. 33 от 14 ноември 1927 г. Борис Каменов пише:

„Младите работници и селяни на Драганов с горещо желание посрещнахме по детата инициатива за изпращане на делегация на младите работници и селяни в Съветска Русия по случай 10-годишнината от Октомврийската революция. Няма страна, която тъй дълбоко да интересува трудова младеж от цял свят — там става нещо, което за нас

е забранено дори да знаем. Ние знаем какво става в Германия, Франция, Англия и Америка, но не знаем как во става във великата страна на руските работници и селяни. Другари, на работа за намиране на суми за делегация в СССР.“

Ние, младежите от Драганов, пуснахме подписка за намиране на суми, които из казваме същевременно желанието за изпращане на делегация от бедната селска младеж.“

Ценчо Ил. КУЦАРОВ

В прослава на Великия октомври

Не сека празничното оживление. По стадиони, игрища, физкультурни салони и спортни зали хиляди състезатели и състезателки месеци наред излизат на старт, за да „напишат“ една от най-светлите страници в историята на масовото физкультурно движение в нашия край. Празничната програма, посветена на 60-годишния юбилей на Великия октомври, реализирана от ОС на БСФС, физкультурните дружества, съвместно с комсомолските комитети и организации, с ОС на БПС и профкомитетите в промишлените предприятия, с органите на „Народна просвета“ на истинна достига мащаби, достойни за юбилей на Октомври.

Днес

ЩАФЕТАТА „60 ГОДИНИ С ПЛАМЪКА НА ОКТОМВРИ“

Ще прекося територията на окръга и ще събере като във фокус своите 6 основни, 3 допълнителни и много още вътрешни лъчове на площад „Девети септември“ във Велико Търново. От 17.30 часа тук ще започне общогражданският митинг на участниците в това най-крупно спортно мероприятие, посветено на юбилея. Ще прозвучат тържествено празничният рапорт за делата на физкультурниците, спортистите и комсомолците в чест на годината от победата на Октомври.

Завчера се завърнаха във Велико Търново най-добрите шагисти на окръга, които гостуваха в братската страна за

ВРЕЩАТА „АВАНГАРД“ (ПОЛТАВА) — „ЕТЪР“

едно възбуждащо продължение на дружеския диалог между шагистите от спортните дружества от побратимените Полтава и Велико Търново, започнал преди месец във Велико Търновската спортна зала „Юнак“. Близо седмица нашите спортисти бяха сред братя, радваха се на изключително радушен прием, възбуждаха се със светските хора в тях чудесни дни на вечерното на големия празник. По братски, с хляб и сол полтавчани приветстваха им разнообразна програма, показваха им своята спортна база, запознаха ги с големите успехи на светските спортисти. А спортният резултат от срещата? Отново главен победител бе дружбата! В протоколите бе записано: в отборното класиране минимална преднина за домакините (36:35), а по първите места в категориите по-добре се извиха гостите от Велико Търново.

ЗА КУПАТА НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

Още първите стартове в борбата за излъчване на най-добрите, които да участвуват в следващите етапи на турнира за спечелване на скъпоценния трофей — символ на дружбата между българските и съветските спортисти — призоваха 32 отбора от окръга.

На неутрален терен се състояха двете полуфинални срещи. В с. Горна Липница играха отборите на „Бъдеще“ (Бугрово) и „Левски“ (Полски Тръмбеш). Още в първата част с гол на Захариев (8) „Левски“ излезе на пред, за да впише и краен успех с 3:0, след нови голове на Захариев в 50-та мин. и на Тодоров в 90-та минута. Другият полуфинал противопостави на стадиона в с. Джуленица двата състава едноименници — „Левски“ от Стражица и Лясковец. Тук борбата беше по-оспорвана, редовното време завърши, без да е излъчен победител — 1:1 с голове на К. Стойчков (9, Страж.) в 18-та мин. и Хр. Вълчев (7, Лясков.) в 69-та мин. След изпълнението на дузпи те крайна победа с 4:2 записва „Левски“ (Лясковец).

Така футболните от Полски Тръмбеш и Лясковец достигнаха до финалния мач който ще се състои на 9 ноември във Велико Търново.

ЛЕКОАТЛЕТИЧЕСКИ ШАМПИОНАТ

Първият открит окръжен шампионат по лека атлетика, в който класирането ставаше по многобойната таблица, привлече на стадион „Ивайло“ във Велико Търново 140 състезатели и състезателки от окръга, като най-масово бяха представени Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица. На първо място при мъжете се нареде Н. Гемизев ВТ на юле с 16.8 метра, пред В. Ангел Свищов на 5000 м с време 15.30.6 и Л. Генев (Св) на скок височина 185 см. При жените първи са три великотърновчани: Алт. Оладжиева 100 м гладко бягане за 12.6 сек., Н. Георгиева скок

дължина 5.51 м. и Г. Енчева скок височина 155 см. Сред юношите победители са Юр. Любомирски от Павликени на скок височина 180 см и Б. Маринов (ВТ) на юле 15.50 м., а от девойките призьорки са М. Панаева на юле 14.19 и Алт. Тодорова на копие 38.55 метра (и двете състезателки от Велико Търново).

Александър ТОШЕВ

„ЛОКОМОТИВ“ (ГОРНА ОРЯХОВИЦА) — С ИЗПЪЛНЕН ПЛАН

Този рапорт на горнооряховчани пред празника на Великия октомври е подготвен с интересна равностепенност в първия етап на V републиканския спартакиада в 716 вътрешни състезания са участвували 2504 отбора и 31 227 души, а в 119 дружествени първенства 9706 състезатели стартираха в състава на 693 отбора. В окръжните първенства взеха участие 162 отбора, а в републиканския — 29 състава с над 400 състезатели и състезателки.

Покрители бяха 197 разредни норми: една майсторска, 9 кмс, 70 първи разряда, 201 — втори, 838 — трети и 852 юношески разряда. Значателна на СМ „Родина“ заслужиха 2983 души, много са подготвените плувци, инструктори, съдии.

Гимнастичката А. Рахнева

стана носителка на купата на НРБ в майсторския разред, а Кр. Върбанова заслужиха също отличия сред кандидат-майсторките, като и двете състезателки се изкачиха на най-високото стъпало в редица отговорни стартове.

ХАНБАЛЕН ТУРНИР

Традиционният турнир „Октомври“, в който юношите-хандбалисти от Горна Оряховица се състезават за купата на ГК на ДКМС, отбеляза повишена резултатност и интересен развой. Спорът за първото място беше решен едва в последния кръг, когато се срещнаха два състава без загуба до този момент — на Механотехникума и на ССВУ. Наложиха се възпитаниците на Механотехникума с резултат 17:16 (12:6), които заслужиха пеходната купа на ГК на ДКМС в юбилейната годишнина на Великия октомври.

Иван КОЖУХАРОВ

И В КАМЕН — ОКТОМВРИНСКИ СТАРТОВЕ

В организирания турнир по футбол на малки врати участваха 6 отбора и финалната среща завърши с победа на отбора на ТСК над състава на СГТУ с 3:2. Секретарят на ОК на ДКМС Д. Димов връчи купа на победителите. В срещите по хандбал с отборите на „Черноломеж“ (Попово) при девойките от старша и младша възраст победите бяха поделени, а юношите завършиха наравно. В местното основно училище се организират срещи по футбол, волейбол, състезания по лека атлетика.

Иван КАРАИВАНОВ

НА ПОХОД

Туристическа група от икономическия техникум „В. Коларов“ във Велико Търново организира поход до хижа „Плещев“. Изходен пункт беше с. Вилима. Покорен бе връх Ботев.

Б. ПИПЕРКОВА

РАБОТНИКОВЕ СПОРТУВАТ

В четвъртък в Завода за телевизори и радиоприемници във Велико Търново се състоя масов крос. Участваха 1200 души.

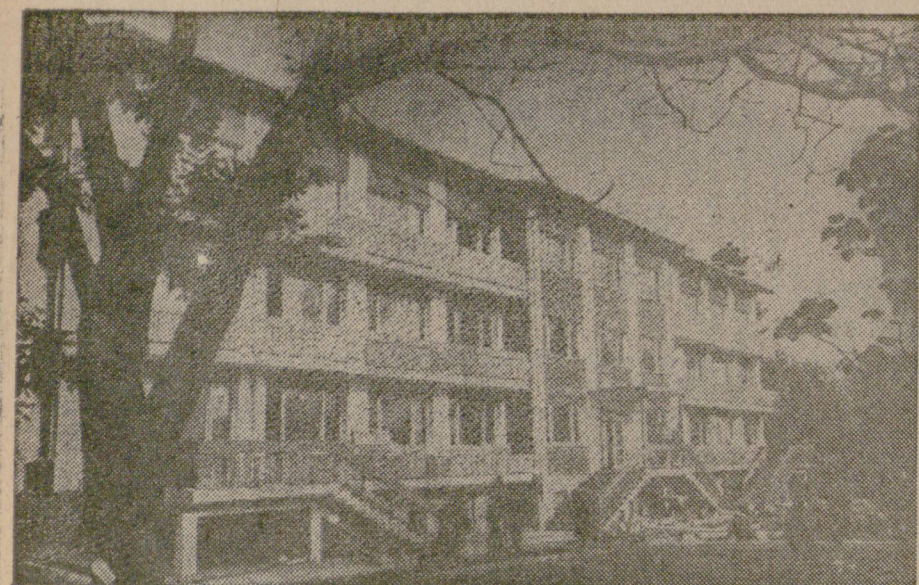
Проведе се и шафетна обиколка на предприятието на 2000 метра. На първо място се класира сборен отбор от цехове „Инструментален“ и „Радиочасти“. На първенци те бе връчена специална купа на заводския профкомитет.

Златко ЗЛАТЕВ

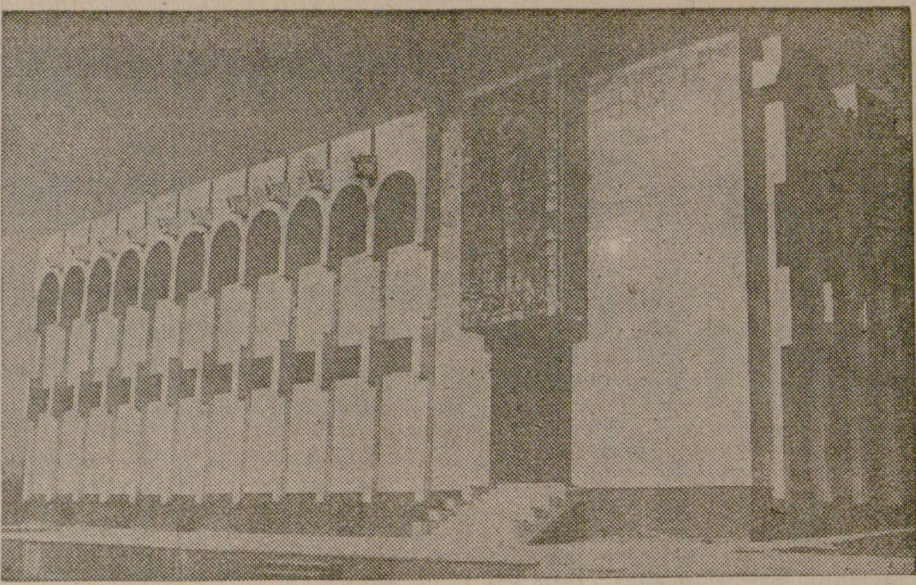
СЪОБЩЕНИЕ

Празничният брой на вестника ще излезе утре — неделя, 6 ноември.

ИНДЕКС 21304



Детска градина със 150 места ще бъде открита днес в Захарния комбинат — Горна Оряховица. Това е още една голяма придобивка за работниците и служителите в навечерието на празничния юбилей. Предстои откриването и на новия музей в Павликени. Тук ще бъдат съхранени за поколенията реликви от борческата история на този край



Снимки Веселин ДОЛЧИНКОВ и Иван РУСКОВ

ТВОРЧЕСКА ИНТЕГРАЦИЯ МЕЖДУ ДВА ТЕАТЪРА



Момент от подготовката на спектакъла и от съвместната работа на засл. деятел на изкуствата на АССР Ия Бобракова с диригента Тодор Стоев и диригента на хора Мария Павлова.

С чувство на голяма радост и с творческо вдъхновение приех предложението да поставя на великотърновска сцена лирико-героическата оперета „Рози за Красимира“ от московските композитори Ал. Давоскин и Вл. Дружинин по либретото на Вл. Иренин.

Пред мен стоеше трудна и отговорна задача — да работя с колектив, който не познавам. Трудността се увеличаваше и от факта, че произведението бе съвременно, непознато и аз имах право на първата му постановка. Преди да дам съгласието си и за да го дам с доверие на интуицията си, че самото произведение и темата за голямата дружба ще предизвикат интереса на целия творчески колектив на музикалния състав. Искан ми се да отбележа, че в прекрасното здание на театъра в древния град Велико Търново срещнах изключително работоспособен колектив, ръководен от хора подготвени и с висока квалификация — главния диригент Тодор Стоев, балетмайстора Димитър Иванов, хормайстора Мария Павлова и художниците Евтимия Джулгеров и К. Караджова.

При малко необикновените условия — крайно къси срокове за осъществяване на постановката — целият творчески колектив: солисти, хористи, артисти, балет и артист-оркестранти, целият технически състав работи с предайност и преодолела много трудности. Подготовката премина в творческа атмосфера, която се отрази и на резултатите от работата ни. По мое мнение ролята попаднаха точно, съобразно психо-

физическия натюрел на солистите: Красимира — Цвета на Стоева, Албона — Вася Соколова, Мария — Лина Ковачева, Виктор — Живко Иванов, Добра — Златан Маринов, Стоил — Златан Маринов, Стоил — Йордан Острекров, Багил — Борис Джулгеров...

Постановката ще бъде осъществена в същия вид и в Републиканския музикален театър на Коми АССР, на който съм главен художествен ръководител. Спектакълът ще бъде посветен на 100-годишнината от освобождението на България от османско иго, като премиерата му ще се състои на 3 март 1978 година в Коми. Той е включен в програмата на фестивала на съветско-българската дружба в СССР по повод голямата годишнина в българската история. Постановката в Коми ще бъде създадена с участието на отделни състави изпълнители от Велико Търновския театър, а също и на диригента Тодор Стоев и балетмайстора Димитър Иванов. По такъв начин новият спектакъл ще бъде проява на творческата интеграция между двата театъра.

Връщайки се в СССР и в моята република, аз отнасям най-топъл спомен от срещата с целия колектив на Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“, който ме прие с изключително внимание. Като благодарна на ръководството на театъра за топлия прием, исканкам да изразя надеждата си, че тази среща няма да бъде последна.

ИЯ БОБРАКОВА
засл. деятел на културата
на Коми АССР

Пионерски букет за Октомври

Тази година е юбилейна за младите патриоти и интернационалисти от Клуба за интернационална дружба към СПУ „Девети септември“ в Полски Тръмбеш. Токущо отпуща юбилейният празник на клуба — 20-годишнината от неговото създаване, отбелязан по особено тържествен начин и продължил от 8 до 15 септември. От празник на клуба, той преминава в празник на училището, та дори и на града. Организаторите му още са под впечатлението от него, забравили за денонсацията труд по подготовката му.

Началото

То започва с едно писмо, изпратено от съветската страна до училището в Полски Тръмбеш през 1957 година, което става причина да се основе Клуб за интернационална дружба. Първите години на клуба са изпълнени преди всичко с кореспонденция между пионерите от двете страни. Постепенно тя прехвърля границите на съветската страна — стига до ГДР, Полша, Чехословакия.

Истински богата дейност на клуба започва през 1961 година, когато неговите членове се свързват с училището в Котелва, Полтавска област. Започват взаимни гостувания, които стават една от най-интересните форми на работа.

Чрез тях — споделят ръководителката на клуба, учителката по руски език Цвета на Панкова — възрохне в те си контакти с нашите светски приятели. Посрещанията и в двете страни се превърнаха в манифестация на голямата ни дружба. Чрез тях ние спечелихме и обмяна на почетни членове на клуба Анна Тимофеевна Гагарина, заслужилата учителка на УССР Мария Евтушенко и учителката Александрина Герасимовна от Котелва, капитан II ранг Николай Белокуров и Вера Курочкина, участници в освобождението на България през 1944 година, Регина Кашер — Димитрова, съпруга на Станке Димитров и други. При гостуванията ни в Котелва, нашите приятели дойдоха да ни посрещат чак в Киев, който е на 600 км от града-домакин.

Голям методичен център на клуба е град Талин в СССР, където на всеки две години се организира Фестивал на дружбата. Пионерите от Полски Тръмбеш са били тук вече трети път. От Талин те се връщат заредени с богати инициативи, с нови форми за работа, с нови приятели.

Но освен ентузиазъм се иска и правилно отношение

от страна на ръководството на училището, на родителския комитет. И двете страни са най-искрени приятели на клуба и го подпомагат морално и материално. Как ина че би могло да се обясни, че за тия 20 години пионерите от града са посетили Москва, Ленинград, Полтава, Самара, Котелва, градове в Полша и ГДР.

На юбилейното тържество са участвували около 350 деца. На „аганьока“ под слов „Вечна и нерушимата“ са присъствували и почетните членове на клуба Вера Курочкина, Вера Младова, Николай Белокуров и 5 деца от Смоленск.

Всяко дете — разказва другарката Панкова — си беше приготвило подарък за съветските гости. Трябваше да видят тази сцена, когато децата поднасяха своите подаръци, когато се прегръщаха и целуваха, когато си разменяха адреси и си говореха



Пионери от гр. Смоленск, СССР, гости на Клуба за интернационална дружба в Полски Тръмбеш, на връх „Столетов“

тъй свободно на руски език при размяната на гара Горна Оряховица, за да почувствуват силата на думата дружба. Най-трудно ни беше, когато поставихме пред нашите пионери въпроса за разквартируването на гостите. За пет съветски деца се явиха 500 наши ученици кандидати за домакини и всеки се съдеше, че не сме го предпочели...

Богатите инициативи на клуба

Той напълно оправдава своето име. Сега, в самото на вечерта на славната годишнина на Октомври, във всеки отряд гостува пионер, посетил съветската страна, разказва на своите другари богатите си впечатления оттам. Няма да остане клас без такъв гост. А не е ли това една от най-действителните форми за възпитаване в любов към великата страна?

снимки на наши революционери, репродукции на картини, пропагандни материали, от които съветските ученици правят интересни изложби, запознават се с България.

Пред предстоящата 1300-годишнина от основаването на българската държава вече се подготвят материали, които ще разкажат за славната ни история.

И ако съветските деца знаят за Кирил и Методий, за Паисий, за Левски, Ботев, Благоев, Димитров, малка заслуга за това имат и пионерите от клуба в Полски Тръмбеш.

Аз не зная как работят другите клубове за интернационална дружба у нас, но дейността на клуба в Полски Тръмбеш е проникната от много любов и всеотдайност и той поднася за 60-годишнината на Октомври най-хубавия пионерски букет.

Христо МЕДНИКАРОВ

Най-новите произведения на съветската кинематография



Кадр от филма „Сантиментален роман“ на Игор Маслеников по мотиви от едноименния роман на Вера Панова



Филмът „Извисяване“ на Лариса Шепитко получи голямата награда „Златна мечка“ на тазгодишния международен фестивал в Берлин



Кадр от филма „Олово в крилето“ — сценарист и режисьор Николай Губанко.